

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Marini dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

MARINI DIALOGI.
ARGUMENTVM IN
eosdem.

NEque horum dialogorum diuersa aut alia ratio est, quod ad occasiones & argumenta pertinet, quam superiorum. Nam & ipsi ex Homeris ac Tragicis fabulis desumpti sunt, & eadem elegantia ac festiuitate nitent: nisi quod omnes (quod idem tamen & in superioribus propè fit) de rebus amatorijs tractant. Vnde illud quoq; verisimile est, Lucianum ostendere voluisse, quod quæcunq; sub hac tota mundi machina mouentur & viuunt, inter cæteros affectus præcipuè amori obnoxia sint, ac voluptatem appetant. Illumq; ad eò generalem quendam omnium tam deorum quam hominũ domitorem esse. Quod autem deos maxime ex amore desipere atque insanire, deinde & voluptatibus deditos esse fingit, ex professione sua facere videtur. Fuit enim, quanquam omnibus philosophorum factionibus ex æquo propè infestus, ad Epicuream tamèn magis quam cæteras inclinatus, qui & voluptatem finem bonorum asseribat, & deorum prouidentiam negabat. Id quod cum alibi passim, tum in Demonaeste, & in Cõcilio deorum animaduertere licet.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ

ἢ Ποσειδῶν.

CYCLOPIS ET

Neptuni.

Iacobo Micyllo interprete.

CYCLOPS.

Πάτερ, οἷα πικρῶνθα
ἔσθ' ἢ κατ' ἰάτρῳ
νε, ὅς με θύσας, ἐξί-
τη φασί με, λοιμὸν ἐπι-
χέρας. Ποσειδῶν ἴσῳτα ἔδη
μύσας, ἢ Ποσειδῶν; Κὼκ' ἴσῳ
cere ausus fuit, Polypheme?

Pater, qualia passus
sum ab execrabili
isto hospite, qui me
inebriatum excacauit, somno
grauatum aggressus. NEP.
Quis verò est qui isthac fa-
cere ausus fuit, Cyclops. Principio quidem
seipsum

πρῶτον, οὐτιμ' εἰαυτ' ἀπικάλει
 ἐπὶ τῷ Διέφυγε, καὶ ἔξω λῶ βί-
 λης, Ὀδυσσεὺς ὀνομάσθη δὲ ἔ-
 φη. Ποσειδά, ὄρλιγες, τῆθα
 κίσιον, ἐξίλιε δ' ἀνέπλη. ἀλλὰ
 πῶς ταυτ' ἐπραξεν, ὅθ' πάνυ
 ὀρθροῖς ἄρλιβη. κατέλαβον
 ἐν τῷ ἀντροφ, ἀπ' τ' νομῆς ἀνα-
 σπείσας, πομπὸς τινάς, ἐπιβου-
 λούοντας ἀλλοτρίοις ποί-
 μνίοις, ἐπεὶ τῷ ἔθικα τῆ θύρα τὸ
 πῶμα (ὡς πρῶτ' ἔστ μοι πᾶμ-
 μεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκουσα,
 ἐναυσάψος ὁ ἔφθον δ' ἐνδρον
 ἀπ' τ' ὄρου, ἐφ' ἀνισαρ ἀπκρδ-
 πλρ κούτος παρῶρσοι. ἐγὼ δὲ
 συνδῶν κούτ τινάς, ὡσπρ ἔπ-
 κὸς λῶ, κατέφαγορ λησὰς ὄν-
 τας. ἐνταῦθα ὁ παρρηγότατος
 ἐκᾶνθ, ἔτι οὐτίς, ἔτι οὐδυσ-
 σεὺς λῶ, ἀιδώσι μοι πῆρ φάρ-
 κιακόντι ἐγγίτας, ἠδὲν καὶ ἐνοσ-
 μον, ἐπιβουλάτοτατον τῷ καὶ τῶρα
 χῶδ' ἐσατον. ἀπαντὰ τῶ ἀνθὺς ἐ-
 δούε μοι πρὶ φέρει δὲ πίνοντι, καὶ
 τὸ σπύλαον κούτὸ ἀνσπείφει,

καὶ ἔκ

infuso quodam veneno, dulci illo quidem, & fragranti, cæ-
 terum ad insidias struendas presentissimo, & maxime tur-
 bulento. nam statim e omnia videbantur mihi, postquam
 bibissem, circumagitari, & antrum ipsum invertebatur,

& pror.

seipsum Neminem vocabat:
^a postquam autem effugit, atq;
 extra tela, ut dicitur, fuit,
 Ulysses nominari se aiebat.
N E P T. Noui quem dicis,
^b Ithacensem illum: c ex Ilio
 autem nauigabat. Sed quo
 pacto hæc peregit, quum a-
 lioqui non ita audax atq; a-
 nimosus sit? **CYCL.** De-
 prehendi in antro, è pascuis
 domum reuersus, multos
 quosdam, insidiantes videli-
 cet pecuarijs. Posteaquam
 autem apposui foribus oper-
 culum (saxum autem quod-
 dam mihi est perquam mas-
 gnum) atq; ignem resuscita-
 ui, accensa arbore quam de
 monte mecum ferebam, visi
 sunt abscondere sese parare.
 Ego verò comprehensis ipso-
 rum quibusdam, vi par erat,
 deuorauī, ut qui prædones
 essent. Hic igitur d versutis
 fimus ille, siue Nemo, siue U-
 lysses fuit, dat mihi bibere,

καὶ ἔκ' ἐτι ὄλος ἐν ἰμασσοῦ ἦ-
 μιλῶ. τὴν ὅ' ἰς ὑπνον λατῆ-
 σπάθῳ. ὃ ἄρξῃ ὅς τὸν μο-
 χλὸν, καὶ πυρά ὅς γέ, πῶς ἐτι
 ἐτι φλωσέ με λαθρόλουτῶ, καὶ
 ἀπ' ἰκάνυ τυφλὸς ἄμῃ ὅι, ὃ
 Πόσιδρον. Πο. ὡς βαθῶν ἰκοι-
 μίθης, ὃ τέκνον, ὅς ἐκ' ἐξέθο-
 ρον μετὰ ἐν τυφλῶν ὅ. ὅς δὲ
 ὅρ Οδυσσεὺς πῶς διέφυγῃ; ὃ
 ἄρ, καὶ οἱ δ' ὅτι, ἰδωθήνῃ
 ἀπικινῆσαι τὴν πύτραν ἀπ' ὃ
 θύρας. Κύ. ἀπ' ἰγὰ ἀφάλαρον,
 ὡς μάλλον αὐτ' ἰάδοιμι ἐξί-
 ὄντα, καὶ λαθίσις πρὸ τῶν θύ-
 ρων, ἰθάρων τὰς χῆρας ἐκπι-
 τᾶς, μόνον πρὸς τὰ πρόβατα
 ἰς τὴν νομὴν, ἐν ἴσχυρῳ ὅ. ὅ
 λατῆ, ὅπό ὅ ἐχρῶ πρὸ ἀφῶν αὐτ'
 ὑπὲρ ἐμῶ. Ποσ. μανθάνω ἵπ'
 ἰκάνοις ὅτι γέ ἰλαθῶν ἵπτιξίε
 θῶν σι, ἀπ' ἀτῶς ἀπῶς γέ Κυ-
 κλωπας ἰδὲ ἰπιθῶν ὅδα ἐπ'
 αὐτόν. Κυ. σωκεῖσθαι, ὃ πά-
 τῆ, καὶ ἵκον ἐπὶ δὲ ἵκρον ὃ
 ἰπιθῶν ὅου ὅ τὸ ὄνομα, ἰα-
 γὰ ἰφῶ, ὅτι ὄυτῆς ἰσι, μελαγ-
 χολῶν οἰηθῶν ὅν με, ὃ ἵκον-
 το ἀπι-

runt: sed postquam me interrogassent insidiatoris nomen, at-
 que ego dicerem, Neminem esse: insanire me arbitrati, relis-
 sio me

et prorsum apud me amplius
 ipse non eram: postremo aus-
 tem somno correptus iacui.

Ille vero exarvato f' veſte,
 eodemq; igne succenſo, inſu-
 per etiam excaecavit me dor-
 mientem: et ex eo iam tema-
 pore cæcus tibi sum: Neptu-
 ne. NEP. Vt alitè nimis dor-
 miſti, fili, qui non inter ea exi-
 lueris, cum excaecareris. V=
 byſſes igitur ille quo pacto
 effugit? Non enim, ſat ſcio,
 potuit dimouere ſaxum à fo-
 ribus. CYC. At ego amouī
 ipſum, quò facilius illum
 comprehenderem inter egre-
 diendum. Ac collocato me-
 ipſo ad fores, extentis mani-
 bus venabar, ſolis dimiſiſ in
 paſſea ouibus, et arietine-
 gocio dato, quæ nam ipſum
 agere pro me oporteret.

NEP. Intelligo rem. Sub il-
 lis latuit te, clamſe ſubducēs.
 At cæteros certè Cyclopas
 conueniebat te inuocare cō-
 tra ipſum. CYC. Scōuocauī
 illos, pater, atq; etiam vene-

ſio me

Ὁ ἀπιόντων. ἔτω κατεβίβη
 τό μοι καταράτως τῷ ὀνόμα-
 τι. καὶ ὁ μάλιστα ἰωιάσει με, ὁ-
 τι καὶ ὄναθίζωρ μοι πῶ συμ-
 φορᾶν, ἔδ' ὁ πατήρ, φησιν, ὁ
 Ποσειδάων ἰωιάσει σε. Πο. θάρ-
 σε, ὦ τέκνον· ἀμυνῶμαι γὰρ
 αὐτῷ, ὡς μάθη ὅτι εἰ καὶ πύρω-
 σίν μοι ὀφθαλμῶν ἰάθαι ἀ-
 δυνάτωρ. τὰ γοῦν τ' ἀπὸντων
 τὸ σάβην ἐπέως, καὶ ἀπὸντων
 ἐπ' ἐμοὶ πρόσσει· ὡλεῖν ἔτι.

Et me iterum discesserunt.
 Ita imposuit mihi execrabi-
 lis ille, nomine. Et quod om-
 niū maxime mihi agrè fuit,
 contumeliosè obiecta mihi
 clade hac: Ne pater quidem
 Neptunus, inquit, leuabit te
 hoc malo. NEP. Confide
 fili. ^hplciscar enim ipsum, ut
 sentiat, etiamsi cæcitatem oc-
 ulorum mederi non queam,
 nauigantes terte tamen ser-
 uare vel perdere, penes me esse. nauigat autem adhuc.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

MArini dei à Græcis θελάστοι, vel ἐνέλιος vocantur,
 quorum turba ingens fuit. & horum princeps Ne-
 ptunus, & eo antiquiores Nereus & Oceanius: Alij fū-
 re in hoc numero litorales dij, qui à Græcis ἀγιάλιοι nū-
 cupantur. Scribit Gellius, antiquos vocasse Neptuni fi-
 lios, immanes & feroces homines, ab omniq; humani-
 tate alienos; tanquam è mari genitos; cui & Seruius in
 3. Aen. subscribit: ait enim de Harpÿis agens, Neptunum
 prodigiorum omnium patrem: & perinde etiam factū,
 ut quōtiens unq; desunt parentes, redeamus ad genera-
 litatem. Sic & peregrinos, Neptunū filios dicimus, quo-
 rum ignoramus parentes. Sed enim & Phurnutus ait,
 propter maris violentiam, omnes violenti & audacio-
 ris animi homines. Neptuni filij vocati sunt, ut Cyclo-
 pes, sic dicti, quòd vnum tantū haberent oculum, e-
 umq; orbicularem, media in fronte situm. Certè Maro
 Cyclopes vocat ἀνεὸς fratres cælo capita ferentes. de
 quorum oculo sic scribit 3. Aen. *Argolici clypei et Phæber
 lampadis instar.* vide nostras Annotationes in Cataplum.

a **POSTQVAM** autem effugit, atque extra tela fuit.]
 e, in tuto citraque periculum. Hæc proverbium frequens est apud
 Lucian. in *Votis*, in *Baccho*, & in dialogo *Veneris & Cupidinis*.
 b *Ithacensem* illum.] *Vlysses* ex *Ithaca* urbe & patria in-
 sula in mari *Ionio*, ante *Epirum* frequentibus scopulis aspera.
 c *Ex Ilio*.] *In* cuius obsidione decemium fere consumperat.
 Hæc *Asia* totius civitas fuit florentissima, sub *Priamo* ob *He-*
lenam à *Paride* raptam à *Græcis* decennali bello obsessâ, ac de-
 mum expugnata. A *Troë* rege *Erichi* onij filio *Troia* dicta.
 d *Versutissimus*.] *Fingitur* ab *Homero* vir multa præditus
 facundia, nec minore experientia, vafer consilio, egregius bello,
 laborum patientissimus. e *Omnia* videbantur mihi.] *Naturam*
 & imaginem hominis vino & crapsula gratam exprimit. *Vede*.]
 Palo. *Virg.* 3. *Aen.* — & celo lumen terebramus acuto.
 g *Conuocauit*.] *Ad* *Polyphemi* clamorem excitii omnes vi-
 diq; *Cyclopes* confluunt, periclitanti auxiliaturi. h *Vlciscar*
ipsum.] *Vlysses*, qui tibi oculum extudit, visciat, me vitæ
 necisq; potestatem habere.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Ὀδυσσεύς, δῖος ἕλκων, καὶ παρὰ μὲν ἦλκων: quomodo *Vly-*
sses *Polyphemum* exæcavit.

Commemorat Cyclops se oculo ut *Ipoliâr*it *Vlysses*;
 Is maris portum dum cyathum ille mero.
 Non potuit durare diu *Polyphemyraonis*,
 Cogeris in pœnas solucite promeritas.

O PATER.] in *Æliæ* narrationis *Æliæ* continent.
 Quis verò.] ἰερόνομος ἀδελφὸς τοῦ ἄρτοκου. Principio quidem
 seipsum.] ἀφῆρνος αὐτῶν. Nomen, quem dicit.] μετὰ τὸ αὐτὸς
 ad ἄρτοκου, id est, modum. Deprehendi in antro.] ἀφῆρνος
 rei perinde ut gesta, eiusq; modi occasio. Posteaquam.] *Facta*
antecedentia *Cyclopi*. *Ipsorum* quibusdâ.] *sociorum* *V-*
lyssis. *Odyss.* 9. *Aeneid.* 3. Nam statim omnia.] *Ab effectu*
vini. *Postremo* autem.] τὰ μετὰ. *Insuper* etiam.] τὸ ὑπερ-
 βολῶν. *Et ex eo tempore*.] τὰ μετὰ τὸ ἰσοδύνα. *At cæteros cer-*
tè.] τὰ ἰσοδύνα. *Ita imposuit*.] ἐπιφώνημα ἀγυναικῶν.
 Obiecta mihi clade hac.] *Insultatio* *Vlyssis*. *Confide* fili.]
 παρὰ μὲν ἦλκων καὶ ἀπειλή.

ΑΛΦΕΙΟΥ ΚΑΙ
Ποσειδῶν.

ALPHEI ET
Nepuni.

Jacobo Micyllo interprete.

NEPTVNVS.

Τὸ ἄλφει, ὃ ἄλφαι, μόνῳ
τῷ ἄλφαι ἰμωδῶν ἐς
τὸ σιλαγος, ὅτι ἀναμί
γνυσαί τῃ ἄλφαι, ὡς ἐδῶ ποτὰ
μοῖς ἀπασι, οὐτὲ ἀναπαύσας
σταυρὶ σταυθῆς, ἀπὸ σταυρῆς
καλοῦσιν ξυνοῦσας, καὶ γλυκὺ
φυσάλλου τὸ ῥῆθρον, ἀμυγῆς
ἐτι καὶ καθῆδος ἐπέγῃ, ὅτι οἱδῶ
ὄπισθ' ἰσοδύς, καθάπερ
οἱ λάροι καὶ ἰρωδιῶν, καὶ ἰοικας
ἀνακλῶσιν πρὸς αὐθῆς ἀναφαί
ναρ σαυτόν; Ἄλ. ἰρωδικόν τι
τὸ ἠρῶμεν ὄπισθ', ὃ Πόσφδρον,
ὡς καὶ ἰλιγχε ἠρῶδης ἢ αὐθῆ
τὸς ποσειδῶν. Πο. γυνοκός, ὃ
Ἄλφει, ἢ νύμφης ἰρῶς, ἢ καὶ τῷ
Νυμφῶν αὐτῶν μίαν; Ἄλ. ἔκ,
ἀπὸ πηγῆς, ὃ Πόσφδρον. Πο.
ἢ τῷ ἰοί γῆς αὐτῆ ῥῆθ; Ἄλ. νυ-
σιῶν τῆς δεισινικῆς. Ἀρῆθου
αὐτῶν καθῆσι. Πο. οἰδα, ἔκ
ἄμορφον, ὃ Ἄλφει, τῶν Ἀρῆθ

AL. Non, verum fontem, Neptune quendam. NEP. Vbi igitur
terraru ille manat. AL. Insularis est, e in Sicilia, Arethusam
ipsum vocant. NEP. Scio; non deformem sane, Alphee, Are-

Quid hoc, Alphee,
quod tu solus aliorum
in mare delapsus, ne-
que cum salugine misceris, p-
inde ut solent cetera flumina
omnia: neque cohibes te ipsum
aquis diffusis, sed per mare
deluti concretus, ac dulci eu-
stodito fluore, incorruptus
etiam et purus cursu laberis:
nescio quo locorum in profun-
dum teipso, b quemadmodum
gauria atq; c ardea faciunt,
submerso. ac videris rursus
emergere quoque alibi, et tei-
psum iterum spectandum exhibe-
re. AL. Amatoria quedam res
hæc est, Neptune: quamobrem
ne mihi vitio veritas. d Ama-
sti autem et ipse sæpenumero.

NEP. Mulierem ne, Alphee, an
nympham amas, an etiam Nerei-
dum ipsarum unam aliquam.

Ἐν ἀπὸ διουκίσις ἴδι, ἢ δὲ
 λαθρῶ ἀναβνδία, καὶ τὸ ὕδωρ
 ἐπιπρέπαι τοῖς ψηφίσι, ὅλον
 ὑπὲρ αὐτὸ φανόμενον ἀργυροδ
 δὲς. Ἀλ. ὡς ἀληθῶς οἶδα πλὴν
 πηλῶν, ὃ πόσος δὲ, παρ' ἐκεί
 νης δὲ ἀπέρχομαι. Ποσ. ἀπὸ
 ἀπὸ θι μὲ, ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἔρω
 τι, ἐκείνο δὲ μοι ἀπέ, ἢ πλὴν
 Ἀρέθουσαν εἶδω, αὐτὸς μὲ Ἀρ
 κὰς ὄμ; ἢ ἴν' Συρακυσίαις ἐ
 σῆν. Ἀλ. ἐπὶ τὸν ὄμ δὲ μὲ λατῆ
 ρας, ὃ πόσος δὲ, πρὸς βγα ἔρω
 τ. Πο. εἰ δὲ ἴσῃς. ἄρ' εἰ πρὸς πλὴν
 ἀγαπομένης, καὶ ἀναδύς ἀπὸ
 τῶ θαλάσσης, ξυλαυκίαις μίγνυ
 ῶ τῆ πηγῆ, καὶ ἐν ὕδωρ γίνε
 σθαι.

ac emergens iterum ἐ mari, eodem alveo cum fonte illo mi
 scearis, & in vnam aquam redigamini.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

Hic sequitur est poetarū fabulas, qui Arethusam ve
 natricem Dianæ comitem fuisse tradunt, ab Alpheo
 adamatam: cui quum ille vim adhibere pararet, eaque
 effugere non posset, Dianæ miseratione in fontem sui
 nominis esse conuersam, occultissimeq; meatibus & per
 subterraneos cuniculos, ne amatoris vndis pollueretur,
 in Siciliam vsq; fugisse, tandemq; in ea parte Syracula
 nā vrbis, quæ Ortygia dicitur, magna aquarum vi eru
 pisse, Alpheumq; amatæ Nymphæ desiderio eodem
 esse insequutum. Virg. 3. Aeneid.

Alpheum

thusam amas: sed & liquita
 dus fons ille est, & perpurum
 scaturiendo ebullit: atq; ipsæ
 aquæ etiam calculi gratiam
 addunt, supra quos tota ea
 velut argentea apparet. AL.
 Vt verè nosli fontem hunc,
 Neptune: ad illum igitur ab
 eo nunc. NEP. Sed abi qui
 dem, & feliciter vtere amo
 re. Illud autem mihi dic, ubi
 tu Arethusam cōspicatus es,
 Arcas ipse cūm sis, fons au
 tem ille in Syracusis manet.

AL. Properantem me mo
 raris, Neptune, curiosè nimis
 interrogando. NEP. Probè
 dicis. Abi igitur ad amatum,

— *Alpheum fama est huc Elidis amnem
Occultas egisse vias subter mare, qui nunc
Ore Arethusa tuo Siculis confunditur undis.*

Verum hæc fabulosa esse constat, quum Alpei aquæ
nusquam abforbeantur, vt docet Strabo lib. 6. eiusque
ostium manifestè videatur inter Ichthyn promontoriū
& Haliartum oppidum. Cæterum fabulam Alpei &
Arethusæ refert Ovidius lib. Metamorph. 5. & Lucanus
eius meminit in 3:

— *populi quis per æquora mittens
Sicanis Alpheus aquas —.*

Silius Ital. lib. 13:

*Hic Arethusa suum piscoso fonte recepat
Alpheon, sacre portans semina coronæ.*

Sed longè venustissimè Papinius, in ephal. Stell. & Vol.

— *timidè sic transfuga Pisa,
Amnis in externos longè flammatus amores,
Flumine demerso trahit intemerata canali,
Donec Sicanos tandem perlatus anhelò
Ore bibat fontes. Miratur dulcia Neis
Oscula, nec credit pelago venisse marium.*

a **QV**ID hoc Alpee.] *Alpheus fluvius in Elide Pe-
loponnese regione, per quam funditur, quem Pausanias lib.
5. tradit occultis meatibus subter mare labi, & in Arethusam
Sicilia fontem desinere. Suidas multò luculentius eiusdem
fluminis naturam, cursum & ὠδῆσιν describit. b Quem-
admodum Gaviæ.] λέποι. Larum Gaxa vertit Gaviam,
cuius mentionem facit Plinius inter maritimas & aquaticas
Halcyonem & mergum lib. 10. cap. 32. Idem cap. 74. eiusdem
libri, aquaticæ, anates & gaviæ. λέπων Latine quidem com-
modè reddi non posse dicit in Laro hiante, Erasmus. c Ar-
dex.] ἰεῦδοι, Aues, quarum tria genera ponuntur ab Ari-
stor. Hæc avis vrinatur sicut & λέξ. d Amasti & ipse.]
Neptuni amores habentur apud eundem Lucianum in Philo-
patre & alibi. e Sicilia.] Italia insula à pterisque Trina-
cria & Triquetra, quod Triquetra figura triangularis faciens
obineat, nuncupata est, tribus promontorijs in diversa procu-*

ventibus, suam claudens amplitudinem Libæo Aphricam, Pachinno Græciâ atq; Pelvo Carthaginem spectantibus. De qua re Plin. lib. 2. cap. 8. Sub Pachinno Sicilia promontorio sunt Syracusæ urbs Gæcorum maxima & fons Arethuse à quo Syracusæ Arethufides apud Pœtas plerumq; dicuntur. Ovid. lib. 4. Fast.

Vtq; Syracusæ Arethufides abstulit armis
Claudius—

f Arcas.] ab Arcadia. Gentile. g Syracusis manet.] Syracusæ ciuitas Sicilia amplissima, sub Pachinno monte sita, ubi fons Arethusa ab Alpheo Elidis flumio per subterraneos cuniculos means, magna aquarum vberitate erumpit.

IO ANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Ἐρωτημυλὸς καὶ διγυλὸς. Quod Alpheus annū dulcem in mari aquam retineat.

Alpheus nulla inficitur falsugine Ponti,
Naturam retinet semper ubiq; suam.

Neptuno quosdam simul hisce fatetur amores,
Arcas init thalamum sæpe Syracusæ.

QVID hoc.] Προpositio ἡμιμαθητὴ καὶ ἀφύγησι μακροπύρου καὶ ἐλεγχικῆ. Amatoria quedam.] ἄπικελσις. Muliericenne.] ἐράτησις καὶ τὸ ἐρωτικὸν τῆς. Insularis est.] διγυλὸς, interlatio de loco. Non deforme.] ἀπικελσις.

Vt verè nosti.] ἰπικελσις. Liquidus fons.] Laus fontis.

Ad illum igitur.] Discessus quasi colloquentium ἡδωμῶσις. Properantem me.] Reprehensio moranti.

MENEΛΑΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΙ ΕΤ
 Πρωτεύς. Prosei.

Eodem Interprete.

MENEΛAUS.

Aλλὰ ὕδωρ μὲν σε γί-
 νεται, ὃ Πρωτεύς, ἐκ ἀ-
 πίθανον, ἐν ἁλίῳ γέ-
 ῑντα, καὶ ἀνθρώπων ἐπιφορηθῆναι.
 καὶ ἵς λίοντα ὅποτε ἀπαγαίης
 ὅμως ὅδε τὸ ἔξωπίστως. εἰ δὲ καὶ
 πῦρ γίνεσθαι δυνατὸν ἐν τῇ
 θαλάσῃ οἰκισθῆναι, τὸ πάλιν
 θαυμάσιον, καὶ ἀπίστῳ. Πρῶτον δὲ
 θαυμαστός, ὃ Μενέλαος γίγνομαι
 καὶ ἔρ. Μεν. ἔσθ' ἴδωρ καὶ αὐτός.
 ἀπὸ μοι δοκεῖς (ἀρῆσαι καὶ ἔρ-
 ης οἱ) γοητέων τινὰ πησά-
 γην τῷ πρᾶγματι καὶ τὰς ὀ-
 φθαλμοὺς ἔξαπατᾶν τὸ ὄρον
 των, αὐτὸς ἔθ' ἰδῆτο γιγνώ-
 σκει. Ἡρῶ καὶ τίς ἄρ' ἢ ἀπὸ
 τῆ ἐπὶ τ' ἔτος ἐν βῆρῳ ἄνοι-
 τος, ἐκ ἀνεργασίῳ τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς ἔσθ' ἴδωρ, ἵς ὅτι μετ' ἰοῖται
 ἰμωτόν, εἰ δὲ ἀπίστως καὶ τὸ
 πρᾶγμα ψαδὸς ἐν δοκεῖ, φαν-
 τασία

lis vidisti, in quam multa ipse me transformauerim? Quod
 si verò non credis, & res hæc tibi falsa videtur, nempe appa-

AT in aquam cõuertũ
 te Proteu, incredibi-
 le adeò non est, mas
 rinus vtiq̃ cum sis: etiam ar-
 borem fieri, tolerabile: præ-
 terea & in leonem aliquan-
 do muteris licet, tamen neq̃
 hoc supra fidem est. Quòd s̃s
 autem & ignem fieri te pos-
 sibile est, cum in mari habi-
 tes, hoc omnino miror, neq̃
 adducor vt credam. PRO.
 Ne mireris Menelaë: fieri e-
 nim soleo MEN. Vide equi-
 dem ipse: veruntamẽ videris
 mihi (dicetur enim hic apud
 te) a præstigias quasdam ad
 hibere rei, atque intuentium
 oculos decipere: quũ interim
 ipse nihil tale fias. PRO.
 Et quæ nam adeò deceptio
 in rebus sic manifestis fieri
 queat? Annon b̃ apertis ocu-

Μην. ἰδὼν ἕδωρ. ἀπὸ τοῦ πρῶ-
μα τεράσιον, τὸν αὐτὸν
ᾧ ῥ καὶ ἕδωρ γι-
γνῶσθαι.

MEN. Videns equidem vi-
di: sed tamen res ipsa mon-
stro similis est, eundem vide-
licet ignem atq; aquam fieri.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

PROTEUS deus marinus, Oceani & Thyos filius,
Iliaci belli tempore quum Aegyptus rege careret, in
regem assumptus est, quæ Aegyptij Cetea appellabatur.
Hunc artium peritum fuisse tradunt, Homerus Odys-
s. 4. & Virgilius item quarto Georgicorum, & in varias se
formas vertere solitum: ut nunc animal, quandoq; ar-
bor, aut ignis, aut aqua, aut quid aliud videretur. Quod
figmentum Diodorus libro 2. sequutus Herodotum,
ad Aegyptiorum regum morem refert, quibus familia-
re fuit, leonis aut tauri, vel draconis priorem partem in
capite gestare, necnon arborem, quin ignem quoque,
principatus insignia. Idem Lucianus in commentario
De saltationibus, Protea illum in varias se demutantem
rerum facies, non ferè alium intelligit, quàm saltato-
rem eximium, ad effingendum quicquid omnino col-
libuisset, veluti Empusa, docilem. Heraclitus Ponticus
diuersam his colligit allegoriam. A Proteo natum est
adagium hoc, Πρωτεύς ποικιλώτερος, id est, Proteo muta-
bilior: quod in vasfrum & versipellem competit. Pla-
to in Ione: ἀλλ' ἄτεχνός ὤσαίη ὁ Πρωτεύς πανρδαπὸς γένηται.
id est, Sed prorsus Protei in morem, in omnem speciem
verteris sursum ac deorsum teipsum distorquens.

a PRAESTIGIAS adhibere.] Incantationes, delusio-
nes, cuiusmodi sunt quæ Gæcia magia specie fiunt, & alia ap-
parent, quàm reuera sint. b Apertis oculis.] Intensis & fi-
xis. c Verum polypum.] De polypi vario ingenio memi-
nit Plinius libro 9. cap. 29. Præterea Plutarchus in libello
περὶ πολυψιλίας, ex Theognide:

πυλὸ ποδῶν ἴσον ἔχει πολυπόδου ἢς ποτὶ πύργῳ
 τῇ ἀεὶ σμιλῶν, τοῖσιν ἰδρῶν ἰφάνη. *Id est,*
 Mentem habeas vafri polypi, qui protinus illa
 Se quibus admōrit, saxa colore refert.

*Idem Lucianus in eo qui Περὶ ὀργήσεως inscribitur, ex Πίνδα-
 ρο opinor: ποτὶς ἦγεός περὶ αἶψ ἴσον. id est, marina belue
 mentem habens. d. Acetabula.] Acetabula sunt veluti qui-
 dam catenuli in hīs viscibus qui molles appellantur, ut in Polypo:
 de quibus Plin. lib. 9. cap. 30. e. Cirtamentis.] Capillamentis
 f. Mutatque colorem.] Colorem mutat maximè in
 mentem. Nam persequentibus piscatoribus, petris affigit sese, &
 cuicumque petra adhæret, eius colorem corpore imitatur, ut
 delictet ne queat comprehendi.*

IOANNIS SAMBVCL
 ANNOTATIONES.

Μυθῶν δὲ quòd Proteus cùm in varias formas,
 tum in ignem, &c. conuertatur.

Proteus se in varias gaudet conuertere formas,
 In pelagi qui se continet vsq; specu.
 Fit lignum, fit aqua, & fulua ceruice læna,
 Flammæ etiam formam suscipere est solitus.

At in aquam conuertit.] ὁμολογία. Quòd si autem.]
 ἀφάριστος. Ne mireris.] *Assueuatio.* Vide & ipse.] *Obie-
 ctio.* Et quæ nam.] *Refutatio.* Apertis oculis.] *A' testifi-
 monio Menelai.* Quòd si verò non.] ἄλλη τίς τις ἕσθ' ἰσχυ-
 ροῖ. Nimirum senties.] ἀεὶ ὄρησις. At tu Menelaë.] *Ab
 exemplo simili.* Verùm polypum.] ἀξίωσις. Cuicumque
 saxo.] ἀφίγησις. Illi seipsum similem efficit.] *De polype
 p. scē, eius q; in varias res transformatione.* Erunt hæc.]
Concessio. Sed tuum hoc.] *Correctio.* Ne-
 scio Menelaë.] *Conclusio.*

ΠΟΡΕΙΑΩΝΟΣ

ἢ Δελφίνων.

ΝΕΡΤΥΝΙ ΕΤ

Delphinum.

Eodem Interprete.

Ν Ε Ρ Τ Υ Ν Ν Σ.

Εὕξει, ἢ Δελφίνου, ὅτι
 αἰ φιλάθρωποι εἰσι, ἢ
 πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνὸς
 παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν ἰκο
 αῖσαι, ἢ ποδὲξ ἄμφοι ἀπὸ τῶν
 Σκιρωνίδων μετὰ τῆς μη
 τρὸς ἰμπρόσθ. ἢ νῦν σὺ τ' ἰλι
 θαρῶδον ἔζου, τὸν ἐκ Μη
 θύμνης ἀναλαβὼν, ἐξ ἡνῆξω ἔς
 Ταύραρον αὐτῆ σκοπῆ καὶ ἰλι
 θάρῳ, ἢ δὲ πικρῆς κακῶς
 ἰπὸ τῶν ναυτῶν ἀρπύροισιν.
 Δελ. μὴ θαυμάσης, ἢ Πόσει
 δον, εἰ τὸς ἀνθρώπους εὖ ποιῶ
 μιν, ἐξ ἀνθρώπων γὰρ αὐτοὶ
 ἐχθροὶ γινόμενοι. Πο. ἢ μὴ φο
 μά γὰρ Διόνυσον, ὅτι ὑμᾶς
 καὶ ἀναμαχίσαε μετέβαλε,
 δειον χερῶσα δὴ μόνον, ἢ σπῆ
 τὸς ἄλλοις ἰπυγάγετο. ὅπως
 γοῦν τὰ κατὰ τὸν Αείονα τῆς
 ζου ἐγύει, ἢ Δελφίνου; Δελ. ὁ
 Πικρανδῆς, οἶμαι, ἔχαρξεν
 αὐτῶ, ἢ πομπῆς μετεπέμπε
 τὸ αὐτὸν ἐπὶ τῆ τέχῃ. ὁ δὲ
 ἀλωτίσας παρὰ τῶ τυραν

LAudo, a rectè facitis
 Delphines, quod semp
 amantes hominū estis.
 Nam olim Inus filium in
 Isthmū portastis, exceptū à
 Scironijs scopulis, unde cum
 matre præcipitatus fuerat: et
 nunc tu citharædo isto Mea
 thymnensi cū ipso ornatu cithara
 recepto, in Tana
 rū enatasti, neq; passus es in
 dignè à nautis perire illum.
 DEL. Ne mireris, Neptune,
 si hominib. benefacimus: nā
 et ipsi ex hominib. pisces fa
 cti sumus. NEP. Atq; equidē
 qd id reprehendo Bacchū, q
 vos nauali plio superatos ita
 trāformauit, cū deberet eae
 ptuios solū in deditionē accē
 pere: quemadmodū et ceteros
 in potestate redegit. Sed
 quo pacto cū Arione hoc qd
 accidit, sese habet? DEL.
 Periander iste, puto, dele
 ctabatur homine, ac sepe il
 lū ad se accersabat artis gratia. Ille aut̄ dies id factus à tyran
 no, cone

ἔβ, ἐπεὶ ἔμυσε πλώσας οἰκα-
 σθ, ἐς τὴν Μήθυμναν, ἐπιδή-
 ξαδὶ τὸν πλοῦν. καὶ ἐπιθᾶς
 πορθμαῖσιν ὁσὶν κακῶν ἄν-
 θρωπῶν, ὡς ἔλαξε ποταῦ ἄνων
 χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν, ἐπὶ κα-
 τὰ μίθον τὸ Αἰγαῖον ἐξήρθε,
 ἐπιθελάσσειν αὐτῶσιν οἱ ναῦται.
 ὃ δὲ (ἠεροῦ μὲν ἦ ἀπαντα, πα-
 ραίων ὡσὶν σκάφα) ἐπὶ τὰ
 ταῦ μὲν δεδιότα, ἔφη, ἀπὸ
 τῶσιν σκουλῶσιν ἀναλαβόντα με,
 καὶ ἄσαντα θρωῶν τινα ἐπὶ
 ἐμουσῶσιν, ἐκόντα ἐάσατε ῥίψαι
 ἐμουτόν. ἐπεπρῆσαν οἱ ναῦ-
 ται, καὶ ἀνέλαβε τὴν σκουλῶν,
 καὶ ἦσεν πάνυ διγυρῶσ, καὶ ἐπι-
 στρῆσ ἐς τὴν θάλασσαν, ὡσὶν αὐτὶ
 καὶ πάντως ἀπεθανέμενος. ἐγὼ
 δὲ ἀλαβῶν, καὶ ἀναβέμψῃ
 αὐτῷ, ἐξυμμάμω ἔχωρ ἐς
 Τάναρρον. Πο. ἐπανῶ τῆσ φρι-
 ζομοσίας: ἄξιον ἦρ ἢ μισθόν
 ἀπεδέδωκας αὐτῷ ἢ ἀποδᾶ-
 σις.

riurus. Ego verò excepto atque imposito illo, enataui vnâ
 cum ipso in Tanarum. NEP. Laudo & studium erga Musi-
 cam tuum: dignam enim mercedem retulisti ipsi pro
 eo quod auscultâras.

no, concupiuit, nauigando in
 patriam, Methymnam vis
 delictet, spectandas ibi diui-
 tias suas exhibere. Ac con-
 scensa ad trajiciendum nauî
 hominum quorundâ scelera-
 torum, posteaquam cognitus
 est multum auri secum ferre,
 vbi ad mediû fermè Aegæi
 peruentum fuit, insidiari illi
 nauæ cœperunt. Ille verò
 (nam auscultabam omnia,
 iuxta nauigium natando.)
 Quoniam hoc vobis ita vi-
 sum est, inquit, at me saltem
 assumpto ornatu, & decan-
 tato prius mihi ipsi funebri
 aliquo carmine, volentem
 sinite precipitare meipsum.
 Concesserunt nauæ. Tum
 ille assumpsit ornatum, &
 cecinit admodum lene ac
 blandum quiddam, atq; ita
 in mare præcipitauit sese,
 tanquam statim omnino mo-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a RECTE facitis Delphi.] Δελφῶν, Δελφῶν & Delphinus dicitur piscis & maris belua. Delphines ingenti amore homines, præcipuè pueros prosequi solent, & dorso acceptos vltro citroque per mare incolumes vectare ac reducere: qui si quo casu postea intereunt, vocem edunt humanis gemitibus similem, & ipsi tandem merore confecti moriuntur. Refert aliquot exempla nosse Lucianus in nauigio seu rotis, & Plin. lib. 9. cap. 8. musicis harmoniis mirifice demulcentur, vt Plutarch. scribit in lib. septem sapientum. b Inus filium.] Melicertam. Inus fabulam lege Ouid. libr. 3. Metam. Hom. Od. ε. c Exceptum à Scironiis scop.] Qui in Attica sunt post Crommionem ad eam viam qua ab Istmo Megara ducit, & à Scironis insignis latronis nomine dicti sunt, qui ea saxa insidens in viatores prætereuntes sociabat. d Tenarum.] Laconie promontorium, oppidum eiusdem nominis habens, vbi habitum donarium diuissimè in Arionis testimonium: ex are Delphinus cum insidente Arione dextra victoriam prætendente, laua tyram sustinente. e Perriander.] Corinthiorum tyrannus. f Methynnæ.] Lesbii ciuitatem. g Studium erga Musicam.] Mulcentur Delphines & sono & cantu.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Δελφῶν: Delphinos amatores esse hominum, & ab ali-
quo istorum Arionem eiectum à prædonibus
in mare transfuectum esse.

Mira est Delphinum verè natura, quòd omnes
Sic redamant homines, haudq; perire sinunt.
Euadit mortem Cithara submersus Arion:
Musica nam curas pectora mœsta leuat.

LAUDO, rectè facitis.] Collaudatio à φιλῶν & γωνία Nam
& olim.] Probatio à signis antecedentibus & coniunctis Ec
nunc tu.] Ἄ ποσειδῶν ad vnũ Delphinẽ, qui exportauit Arionẽ.
Ne mireris Neptune.] Δοτὴ τοῦ αἰτιολογῆναι à coniugatis.
Atq; equidè ob id.] μίμνῃς ab iniusto Quemadmodum
& cæteros.] Ἀβ ἐξ ἐμῆλο. Sed quo pacto cū Arione.] πρῶ-
τος οὐδὲν

ερωκδὸν ad fabulam de *Arione*. Periander iste puto.]
Narratio à persona regis Corinthi. Ac conscensa.] *τι νεα-
 χθόντι*. Nam auscultabam.] *Gell. libr. 16. cap. 19 ex lib. 1.
 Herodoti*. Laudo studium.] *Collaudatio à gratitudine*.

MORTVORVM DIALOGI.

ARGVMENTVM

in eisdem.

Quamquam ex eadem occasione & hi dialogi, qui-
 bus inferorum querelæ, iudicia, poenæ, & id genus
 alia describuntur, exceptis paucis quibusdam, quorum
 argumenta de suis temporibus sumplisse Lucianus vi-
 detur, cum superioribus prognati sunt; alium tamen at-
 que diuersum ab illis finem habent, aliaque momenta ad-
 docent. Suprà enim amores & affectus deorum tractantur:
 at hic illud indicatur, atq; etiam oculis penè subijci-
 tur, quòd apud Inferos, & eos iudices, quorum sententia
 post hanc vitam subijciendi omnes sumus, nulla
 personarum ratio, nulla potentia, diuitiarum, hono-
 rum, famæ, aut cuiuscunq; fortunæ estimatio futura est
 sed quòd omnes, quod ad conditionem attinet, æqua-
 les futuri, & pro eo ac quisq; in hac vita se gerit & me-
 retur, supplicium aut præmiu accepturi sumus. Tantissi
 illud quoq; non ignorem, Lucianum ex ironia magis
 pleraq; hæc, quàm quòd ira animo senserit, dixisse videri
 posse, utpote Epicureum, &, vt ab alijs vocatur,
 Ζήνων, qui neque de dijs, neq; de immortalitate anima-
 rum rectè quicquam senserit. Veruntamen etiam aliàs,
 cum de veris moribus philosophorum scribit, vt in Ni-
 griño, Demonaeste, & cæteris quibusdam, eiusmodi ac
 presentis vitæ rebus & actionibus præcipit & tradit,
 quæ illum haud dubiè de futura quoq; non nihil cogitatione
 ac sensu præcepisse confirmare possint. Vt autè hæc se
 habent, digni tamen dialogi isti sunt qui legantur,
 & ob oculos q̄ sepius reuocentur; vel ob hoc solū, vt à
 cupidita-